

PROGRAM

C. Debussy: Sonata u g-molu, L. 140, za violinu i klavir

Allegro vivo

Intermède. Fantasque et léger

Finale. Très animé

ĐANA KAHRIMAN, violina

IVA LJUBIČIĆ LUKIĆ, klavir

M. Ravel: La Valse, M. 72, za klavir solo

LUCIJA BORKOVIĆ, klavir

C. Saint-Saëns: Violins dans le soir, za sopran, violinu i klavir

MARIJA LEŠAJA, sopran

ĐANA KAHRIMAN, violina

KOSJENKA TURKULIN, klavir

* * * *

M. Ravel: Šeherezada, M. 41, za sopran, flautu i klavir

Asie

La flûte enchantée

L'indifférent

Ansambl *Le Trio*

MARIJA LEŠAJA, sopran

EDA RIMANIĆ, flauta

IVA LJUBIČIĆ LUKIĆ, klavir

F. Poulenc: Sonata za klavir četveroručno, FP 8

Prelude

Rustique

Final

C. Saint-Saëns: Danse macabre, za klavir četveroručno

Klavirski duo Iva & Kosjenka

IVA LJUBIČIĆ LUKIĆ i KOSJENKA TURKULIN

F. Poulenc: Rapsodie nègre, FP 3, za flautu, klarinet, gudački kvartet, bariton i klavir

Prélude

Ronde

Honouloulou

Pastorale

Final

Ansambl *Glazbene staze*

MARIJA LEŠAJA, sopran

ĐANA KAHRIMAN, violina

OZANA TIKVICA, violina

JASNA SIMONVIĆ MRČELA, viola

ANDRIJA ŠIMIĆ, violončelo

EDA RIMANIĆ, flauta

ABDUL AZIZ HUSSEIN, klarinet

IVA LJUBIČIĆ LUKIĆ, klavir

O programu:

Ovo je vrijeme kada bismo trebali pokušati povratiti svoje drevne tradicije: one čijoj smo ljepoti dopustili da nam izmakne, ali koje nisu prestale postojati.

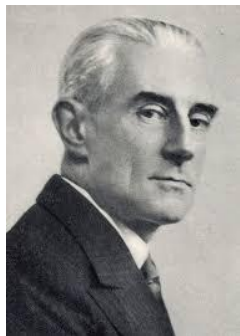

Upravo ova misao potaknula je **Claudea Debussyja** (1862 – 1918) da se upusti u skladanje ciklusa od 6 sonata za različite kombinacije instrumenata, u burnim godinama Prvog svjetskog rata.

Prema Debussyevom izdavaču, Jacquesu Durandu, upravo je izvedba Saint-Saënsova septeta nadahnula skladatelja da se vrati komornoj glazbi, po prvi put nakon svog Gudačkog kvarteta. Nažalost, zaustavljen teškom bolešću, uspio je napisati samo 3 sonate (za čelo i klavir, za flautu, violu i harfu i za violinu i klavir). Njegovi planovi za nenapisane sonate bili su primamljivi: četvrta je trebala biti za obou, rog i čembalo; peta za trublju, klarinet, fagot i klavir; i šesta koja objedinjuje sva glazbala korištena u prethodnim sonatama, uz dodatak kontrabasa. Violinska sonata u g-molu bila je treća i posljednja dovršena sonata. Debussyjev izvorni plan bio je da je napiše za violinu, engleski rog i klavir, ali kada je počeo skicirati djelo 1916. odlučio se za violinu i klavir. Međutim, inspiracija nije dolazila lako; Debussy je bio teško bolestan i često depresivan tijekom ratnih godina, o čemu svjedoče njegova pisma, poglavito ona upućena njegovom dugogodišnjem bliskom prijatelju, Robertu Godetu. Ipak, sonata je dovršena, a violinist Gaston Poulet i sam Debussy za klavirom, održali su prvu izvedbu u Salle Gaveau 5. svibnja 1917., što je ujedno bio i skladateljev posljednji javni nastup. Prema Poulencu, koji je bio tamo, dvorana je bila poluprazna, a pljesak je bio 'jedva kurtoazan'. Dva dana kasnije, Debussy je napisao Godetu: „Napokon sam završio Sonatu za violinu i klavir. Po jednom od tih vrlo ljudskih proturječja, puna je burne radosti. Uбудuće, nemoj vjerovati djelima koja kao da lebde zrakom; često su se valjala u sjenama sumornog mozga. Takav je i finale ove sonate koji prolazi kroz najneobičnija krivudanja prije nego što završi jednostavnom mišlju koja

se uvija sama u sebe kao zmija koja grize vlastiti rep... Odsvirana je prošle subote na koncertu u korist slijepih vojnika. Javnost je došla u dobrotvorne svrhe i pljeskala je.“ Mjesec dana kasnije, Debussy je počeo sumnjati u djelo, rekavši Godetu da ga je završio samo da bi ga skinuo sa stola i zato što ga je izdavač gnjavio, napominjući da će 'sonata biti zanimljiva sa dokumentarističkog stajališta, kao primjer onoga što bolestan čovjek može napisati u vrijeme rata'. Ovo je apsurdno samozatajna ocjena djela u kojem Debussyjeve ideje teku sa slobodom koja se često približava nekoj vrsti hirovitog pejzaža snova, a sve unutar vrlo koncizne trostavačne forme.

Kroz uskovitlane oblake razaznaju se parovi koji plešu valcer. Oblaci se postupno razilaze: vidi se golema plesna dvorana ispunjena uskovitlanom gomilom. Scena se postupno osvjetljava, svjetlost lusteru blješti. Smješteno na carskom dvoru oko 1855.

Ovim riječima **Maurice Ravel** (1875. –1937.) započinje partituru koreografske poeme ***La valse***. Jedno je to od najljepših remek-djela velikog francuskog skladatelja koji se ubraja u najsuptilnije i najmaštovitije skladatelje impresionizma. Zamislio ju je još 1906. godine, kao balet posvećen tročetvrtinskom ritmu i melodijama bečkih valcera Johanna Straussa. Stjecajem raznih okolnosti, djelo je završeno i praizvedeno u Parizu tek 1920. godine.

Ovo djelo se često promatra na dva načina: kao *hommage* valceru i kao metafora za stanje u Europi nakon Velikog rata. Glazba koja je trebala biti apoteoza jednog plesa i vremena postala je fantastičan vrtlog života, slika uskovitlanih boja svih mogućih zvukova velikog simfonijskog orkestra, igra svjetla i sjene, ushita i tragičnosti, jedan od monumentalnih glazbenih spomenika Europe 20. stoljeća. Djelo je prvobitno zamišljeno samo kao balet, ali se ipak češće izvodi kao koncertno djelo. Originalno napisana za okrestar, sam Ravel napisao je transkripciju za dva klavira, kao i za klavir solo koja se zbog iznimne zahtjevnosti, rijetko ima priliku uživo čuti.

Kao umjetnički odraz vlastite fascinacije egzotičnim svjetovima i pričama Dalekog Istoka, Ravel, sklada ciklus pjesama ***Shéhérazade***. Poput velikog ruskog skladatelja Rimski-Korsakova, inspiraciju je pronašao u vječnim i uvijek aktualnim pričama iz zbirke *Tisuću i jedna noć*, prenijevši u ciklus čarobnu atmosferu, bogatu harmoniju i senzualnu melodijsku liniju.

Ravel, tada 28-godišnjak, prvo je skladao orkestralnu uvertiru *Shéhérazade* (1898.), međutim, sama skladba ni tada kada je napisana, a i kasnije nije doživjela veliki uspjeh te se ubraja u manje izvođena Ravela djela. Četiri godine kasnije, Ravel sklada drugu skladu istog naziva, ali ovaj put s puno većim uspjehom. Izvorna skladba napisana je za sopran i orkestar, a ansambl *Le Trio* večeras predstavlja manje poznatu, no ništa manje dojmljivu verziju za sopran, flautu i klavir. Ravel je ovu verziju prilagodio s namjerom da pruži intimniji i suptilniji doživljaj skladbe, a tekstovi pjesama, koje je napisao Ravelov suvremenik Tristan Klingsor, govore o ljubavi, čežnji i egzotičnim krajolicima, evocirajući slike Orijenta kroz poetsku liriku. Kombinacija sopranovih boja s nježnošću flaute i topline klavira dodatno naglašava sanjivu atmosferu skladbe, istodobno zadržavajući Ravelov poznati skladateljski potpis — preciznost i eleganciju.

Stavke ciklusa Ravel je posvetio mezzo-sopranstici Jeanne Hatto (*Asia*), Madame René de Saint-Marceaux (*La flûte enchantée*) i solo pjevačici Emmi Bardac (*L'indifferent*), a originalna verzija za sopran solo i orkestar izvedena je 1904.g., u Parizu, sa sopranisticom Jeanne Hatto i orkestrom pod ravnanjem Alfreda Cortota.

Charles-Camille Saint-Saëns (1835-1921) francuski je kompozitor, pijanist i orguljaš, ali i kritičar, filozof, pjesnik i esejist. Brojna su njegova djela dio standardnog koncertnog repertoira, od simfonijskih pjesama, poznatog drugog koncerta za violončelo, koncerata za klavir, najčešće izvođene 3. simfonije do popularnog Karnevala Životinja. Također, utjecao je na cijeli niz francuskih skladatelja svog vremena i bio cijenjen od brojnih glazbenika i intelektualaca svog vremena.

Večerašnji program donosi dvije skladbe Camille Saint-Saënsa, obje inspirirane mračnim tajnama noći.

Violons dans le soir djelo je nastalo na stihove danas pomalo zaboravljene, a nekad izuzetno poznate i utjecajne pjesnikinje Anne de Noailles za glas, violinu i klavir. Gusto ispreplitanje dionica i prokomponiranost prati atmosferu teksta erotskog i morbidnog sadržaja koji prelazi iz nježnosti još poznate večeri do mračnih zvukova duboke noći.

Danse macabre nastao je kao solo pjesma na stihove pjesnika Henrija Cazalisa. Pjesmu je s vremenom Saint Saens preradio u simfonijsko djelo, zamjenivši glas sa solističkom dionicom violine. I ovo djelo priča o noći, o sablasnom plesu smrti i mrtvaca. Ponavljajući motivi i frenetične pasaže osnovna su građa ovog djela koje, kad je izvedeno nije naišlo na odobravanje publike i kritičara zbog negativne konotacije i uznemirujućeg dojma koji je stvaralo. Unatoč tome, postalo je to jedno od najpopularnijih djela ovog francuskog kompozitora te je ostvareno u brojnim transkripcijama, a jedna od njih je za klavir četveroručno koju ćete večeras čuti.

Francuski skladatelj i pijanist **Francis Poulenc** (Pariz, 1899 – Pariz, 1963) s glazbom se upoznao već u ranom djetinjstvu učeći klavir s majkom. Iako je poslije učio kod Ricarda Viñesa i Charlesa Kœchlina, Poulenc je zapravo u kompoziciji samouk. Bio je član francuske grupe *Šestorica (Les Six)*. Pripada onoj struji novoklasicističkih skladatelja koji su svoje stilsko usmjerenje temeljili na odmaku od impresionizma i romantizma, ne odstupajući od utvrđenih vrijednosti tradicionalnoga tonalitetskog sustava, ali su ga mjestimice proširivali bitonalitetnošću, politonalitetnošću ili modalnošću, elementima jazz-a ili popularne glazbe, a manje evokacijama klasičnih tradicija. No Poulenc je u svojem stvaralaštvu vrlo često bio nadahnut ovim potonjim (osobito glazbenom tradicijom XVIII. st. – W. A. Mozart, G. B. Pergolesi) te posebno glazbom Stravinskoga, koji mu je bio jedan od uzora. Pisao je

skladbe za različite sastave, scensku glazbu, opere, balete i filmsku glazbu, pjesme i drugu vokalnu glazbu, klavirsku, orkestralnu, zbarsku i komornu glazbu. Premda nije bio posebno inventivan, njegova je glazba stekla veliku popularnost. Ističe se Živošću ritma i bogatim kolorizmom, a središte je njegove skladateljske invencije melodija.

Jedno od Poulencovih ranih djela, ***Sonata za klavir četveroručno*** skladana je 1918. godine. Iako je među prvim skladateljevim pokušajima pisanja za klavirski duo, ostala je najpopularnija i najpristupačnija od svih njegovih ostalih djela za ovaj sastav. Sastoji se od tri kratka kontrastna stavka, puna je mladenačke drskosti, karaktera i šarma s kojim se povezuje Poulencova glazba.

Rapsodie nègre (Crnačka rapsodija), FP 3, djelo je Francisa Poulenca iz 1917. za flautu, klarinet, gudački kvartet, bariton i klavir. Bilo je to skladateljevo prvo javno izvedeno djelo. Nastalo je pod utjecajem afričke umjetnosti, osobito moderne u Parizu u to doba. Djelo je praizvedeno na jednom od niza koncerata suvremene glazbe koje je organizirala pjevačica Jeanne Bathori u Théâtre du Vieux-Colombier. Poulenc se jednom prilikom opisao okolnosti prvog nastupa:

„Pjevač je u zadnji tren bacio ručnik, rekavši da je to preglupo i da ne želi ispasti budala. Sasvim neočekivano, zamaskiran velikim notnim stalkom, morao sam sam otpjevati taj interludij. Budući da sam već bio u uniformi, možete zamisliti neobičan učinak koji je proizveo vojnik koji je urlao pjesme na pseudomalagaškom!“

Rapsodie je odmah postigla uspjeh i izvedena je nekoliko puta tijekom sljedećih nekoliko godina na raznim mjestima u Parizu. Djelo je dobilo odobrenje etabliranih skladatelja, uključujući Erika Satiea, kojem je posvećeno, Mauricea Ravela i Igora Stravinskog, koji je bio dovoljno impresioniran da za Poulenca sklopi ugovor s vodećim glazbenim izdavačem.

Tekstove pripremile:

Đana Kahrman, Eda Rimanić, Kosjenka Turkulin i Iva Ljubičić Lukić

DANA KAHRIMAN (Dubrovnik, 1989.) glazbeno obrazovanje započinje u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića, u klasi prof. Ivančice Kalanj. Diplomirala je 2011. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi prof. Leonida Sorokowa. Tijekom školovanja osvaja brojne nagrade na državnim i međunarodnim natjecanjima. Solistički je nastupila uz orkestre kao što su Dubrovački simfonijski orkestar, Sarajevska filharmonija, Filharmonija grada Kaunasa, Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRTa, Varaždinski komorni orkestar, Gudački orkestar HGMA, Zadarski komorni orkestar i Zagrebački solisti. Kao solistica i komorna glazbenica nastupa na Dubrovačkim ljetnim igrama, Osorskim glazbenim večerima, Samoborskoj glazbenoj jeseni, Glazbenim večerima u sv. Donatu, Festivalu hrvatske glazbe u Beču, Memorijalu Franjo Krežma, Glazbenoj sceni Amadeo, Muzičkom biennalu, festivalima Dubrovnik u pozno ljeto i Stradun classic. Usavršavala se na seminarima uglednih pedagoga kao što su Leonid Sorokow, Marina Sorokowa, Goran Končar, Grigorij Zhislin, Zakhar Bron, Boris Kuschnir, Viktor Tretjakov. Kao komorna glazbenica djeluje u pierrot ansamblu Glazbene staze i kvartetu Dubrovačkog simfonijskog orkestra. Dobitnica je nagrada Stjepan Šulek i Ivo Dražinić. Od 2011. članica je Zagrebačkih solista, a od 2015. koncertna majstorica Dubrovačkog simfonijskog orkestra.

Pijanistica **IVA LJUBIČIĆ LUKIĆ** završila je diplomski i poslijediplomski studij usavršavanja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Pavice Gvozdić, te poslijediplomski studij na Ekonomskom fakultetu s temom rada „Specifičnosti projektnog menadžmenta u kulturi“. Tijekom školovanja osvojila je brojne nagrade na državnim i međunarodnim natjecanjima pijanista. Bila je stipendistica Grada Zagreba u periodu od 2000. do 2006. Usavršavala se na seminarima uglednih pijanista (E. Indjić, R. Muraro, B. Romanov, N. Flores). Ostvarila je nastupe diljem Hrvatske i u inozemstvu. U nekoliko se navrata predstavila u ciklusima Virtuoso i Mladi za mlade, kao i u nekoliko televizijskih emisija. Održala je solistički koncert u sklopu Tribine Darko Lukić 2011. godine. Osim što nastupa solistički, bavi se i komornim muziciranjem te pisanjem prilagodbi za različite komorne sastave. Voditeljica je ciklusa Glazbene

staze i članica istoimenog ansambla. Djeluje u duu s pijanisticom Kosjenkom Turkulin s kojom 2016. osniva Zagrebački festival klavirskih dua. Profesorica je klavira u GŠ Pavla Markovca u Zagrebu.

LUCIJA BORKOVIĆ (Zagreb, 2000.) svoje glazbeno obrazovanje započela je 2008. u OGŠ Rudolfa Matza u klasi prof. Anite Romić, a nastavila u GŠ Vatroslava Lisinskog u klasi prof. Lidije Lovrić-Vidiš. Godine 2018. upisala je Muzičku akademiju u Zagrebu kod prof. Đorđa Stanettija, u čijoj je klasi i diplomirala 2024. U sklopu Erasmus+ programa akademsku godinu 2022./2023. provela je na sveučilištu Mozarteum u Salzburgu u klasi prof. Claudiusa Tanskog. Tijekom svog obrazovanja sudjeluje na raznim natjecanjima u Hrvatskoj i inozemstvu među kojima su Memorijal Jurica Murai u Varaždinu, Međunarodno pijanističko takmičenje u Smederevu, International Bela Bartok Klavierwettbewerb u Grazu, Giovanni Musicisti u Trevisu i brojna druga. 2023. nastupila je na Ciklusu mladih glazbenika mo. Vinko Lesić u Splitu. Redovito se usavršava na majstorskim tečajevima eminentnih pijanista i glazbenih pedagoga među kojima su Ruben Dalibaltayan, Danijel Detoni, Srđan Filip Čaldarović, Oliver Kern, Manana Kandelaki, Konstantin Bogino, Eugen Indjic, Stefan Mendl, Grigory Gruzman, Simon Trpčeski, Andreas Frölich. Osim bogatog solističkog klavirskog repertoara, posebnu pažnju pridaje komornoj glazbi te nastupa u raznim sastavima, a najčešće u klavirskom triju Cadenza. Trio je nastao 2020. godine te uz vodstvo prof. Vlatke Peljhan njeguje raznovrstan repertoar svih stilskih razdoblja. Nastupili su na raznim studentskim koncertima kao što su Virtuoso ciklus, Skladatelji obljetničari, Jubilarni koncert povodom 30 godina diplomatskih odnosa Austrije i Hrvatske, 2021. godine gostovali su na A-Festu u Novom Sadu, predstavljajući Muzičku akademiju u Zagrebu. 2023. nastupili su na Ciklusu mladih glazbenika mo. Vinko Lesić u Splitu.

MARIJA LEŠAJA (Zagreb) nakon studija filozofije i sociologije je upisala Muzičku akademiju u Zagrebu, gdje je i diplomirala u klasi izv. prof. Cynthije Hansell-Bakić. Godine 2008. upisuje dvogodišnje usavršavanje na Universität für Musik und darstellende Kunst u Beču, u opernoj klasi prof. Theimera i prof. Orlowskog. Nastupila je u ulogama Gretel, Melpomene (Schlosstheater Schoenbrunn Beč), Euridice (Probuehne –

Mdw Beč), Ida, Papagena, Barena, Čobanče, Berta, Bianca, Ines (HNK Zagreb), Elle u La voix humaine (HNK u Varaždinu i Scena Ribnjak), Brünhilda (Creske glazbene večeri) i Anne Frank u Dnevniku Anne Frank (HNK u Varaždinu i na 67. Splitskom ljetu- predstava je dobitnica nagrade Judita za najbolje glazbeno ostvarenje na 67. Splitskom ljetu, i nominirana je za najbolje operno ostvarenje i najbolju opernu žensku ulogu za NHG 2021). Nastupala je kao solistica uz Vjekoslava Šuteja, Uroša Lajovica, Nikšu Barezu, Tomislava Fačinija, Igora Vlajnića, Josipa Šegu, Srboljuba Dinića . Nastupala je uz Cantus Ansambl, uz Eksperimentalni ansambl Hilarya Jeffreya, na 69.Dubrovačkim ljetnim igrama, 29. i 30. Muzičkom biennalu, na Festivalu komorne glazbe u Vukovaru, Večerima sv. Donata u Zadru, Orguljskom festivalu „Petar Nakić“ u Rabu, u Salonu Očić u izravnom prijenosu Hrvatskog radija, Festivalu orgulja Heferer, Pasionskoj baštini, Lovran classic festivalu, Festivalu Ars Organi Siscia itd. Nastupila je kao solistica u praiizvedbi glazbene suite za ansambl i sopran Mirele Ivičević *Planet 8 alias Operacija Neptun* u teatru ITD, koja je dobitnica nagrade „J. Š. Slavenski. Članica je ansambla Le trio i komornog ansambla udruge Sve ostalo je glazba s kojima redovito koncertira. Snimila je nekoliko radio drama za Hrv.radio.I članica je Hrv.zajednice samostalnih umjetnika. U zadnjih nekoliko godina praiizvela je preko nekoliko djela hrvatskih kompozitora (Ivičević, Glojnarić, Vranješ, Borić, Končić, Szirovicza) posvetila se interpretaciji suvremene klasične glazbe i Lieda.

KOSJENKA TURKULIN počela je učiti klavir u razredu Ljerke Čavić-Tomčik na Glazbenom učilištu *Elly Bašić*. Godine 2003. osvojila je stipendiju koja joj je omogućila da kao jedan od pet stipendista polazi *Colleggio del mondo unito dell' Adriatico* u talijanskom gradiću Duinu. Usporedo, pohađa međunarodnu glazbenu školu Tršćanskog trija gdje pohađa nastavu klavira kod Alberta Miodinija i komorne glazbe sa članovima Tršćanskog trija (Dario de Rosa, Renato Zanettovich,) te Maureen Jones i Enrica Bronzija.

Diplomirala je klavir na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u razredu Đorđa Stanettija. Na Konzervatoriju u Parmi završila je studij komorne glazbe u razredu Pierpaola Maurizzija, a na istoj ustanovi nastavu klavira pratila je u klasi profesorice Elisabette Ghidini.

Pohađala je dvogodišnji seminar komorne glazbe u razredu Parmskog Trija na *Accademia di Fiesole* u Firenzi. Kao komorna glazbenica osvojila je prve nagrade na Međunarodnim natjecanjima *Città di Montichiari* (duo klavir i violončelo) i *Riviera Etrusca* (lied).

Ostvarila je brojne nastupe u domovini i inozemstvu kao solistica i članica komornih sastava (Tribina Darko Lukić, *Musica no museu* - Rio de Janeiro, *Arpe del Mondo* - Cagliari, ciklus *Virtuoso*, ciklus Vinko Lesić, ciklus koncerata „Iz Salona Očić“, Rapske ljetne večeri, Glazbene staze...). Redovito surađuje sa pjevačima (Marija Lešaja, Ana Jembrek) i svira u klavirskom duu sa pijanisticom Ivom Ljubičić Lukić uz koju je i umjetnička voditeljica „Zagrebačkog festivala klavirskih dua“. Uz Taru Horvat i Andriju Šimića članica je klavirskog trija *Roter Igel*. Zaposlena je kao korepetitor gudačkog odjela G.U. Elly Bašić u Zagrebu.

OZANA TIKVICA (Zagreb, 1998.) u dobi od 15 godina upisuje studij violine na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Tarasa Pechenyja, a završava ga u klasi prof. Marca Grazianija. Dobitnica je nagrada na državnim i međunarodnim natjecanjima te je sudjelovala na nekoliko međunarodnih orkestarskih radionica kao što su Sommer Musik Akademie u Hundisburgu, Njemačka; Mediteranski orkestar mladih u Aix en Provence, Francuska i EUphony u Linzu, Austrija. Usavršavala se na seminarima prof. Marine Keselman (Moskva, Rusija) i prof. Anne Kandinsky (Eisenstadt, Austrija). Radno iskustvo stjecala je u orkestru Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu te u glazbenoj školi u Vinkovcima. Trenutno je zamjenica vođe drugih violina u Dubrovačkom simfonijskom orkestru.

JASNA SIMONOVIĆ MRČELA u dobi od 6 godina počinje učiti svirati violinu, a sa 15 godina violu. Dobitnica je mnogih nagrada na brojnim natjecanjima, kao solistica i kao članica komornih sastava. Preddiplomski studij viole završila je na Muzičkoj akademiji u Beogradu u klasi Pante Veličkovića, a diplomski studij na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi profesora Aleksandra Miloševa. Zvanje Magistra umjetnosti stekla je na Sveučilištu za glazbu i scenske umjetnosti u Beču u klasi Thomasa Selditza, gdje je studirala kao stipendistica Fonda za mlade talente *Dositeja* Ministarstva omladine i sporta Republike Srbije. Od 2014.

godine zaposlena je u Glazbenoj školi Pavla Markovca u Zagrebu kao profesorica viole.

Kao solistica i članica komornih sastava nastupala je u Austriji, Francuskoj, Švicarskoj, Njemačkoj, Švedskoj, Norveškoj, Danskoj, Belgiji, Nizozemskoj, Italiji te u svim zemljama regije. Usavršavala se na mnogim majstorskim tečajevima uglednih pedagoga i solista kao što su Siegfried Fuhrlinger, Hartmut Rohde, Kim Kashkashian, Wilfried Strelle, Michael Kugel i članovi Bečke filharmonije.

Bila je članica ovih međunarodnih omladinskih orkestara: *YoungEuro Classic*, Berlin; *Academy Stari Grad*, Hvar; *National Youth Orchestra*, Belgija i Nizozemska; *Nordic Music Academy*, Danska; *Deutsch-Skandinavische Jugend Philharmony*, Njemačka; *Ungdomssymfonikerne*, Norveška; *CEI-YO* orkestar, Slovenija. Kao gostujuća umjetnica surađivala je s Beogradskom filharmonijom, Operom i teatrom Madlenijanum, Zemun-Beograd, Metropolitan Kammerorchester Wien.

Od 2009. godine kao honorarna članica redovito sudjeluje u projektima Bečkih Simfoničara, Zagrebačkih solista i Simfonijskog orkestra HRT-a. Od 2012. stalna je članica kvarteta bečkog *Quatuor du Soleil* pod vodstvom violinista Yurya Revicha, s kojim ostvaruje zapažene koncerte u Austriji i Italiji.

EDA RIMANIĆ započinje glazbeno obrazovanje u Glazbenoj školi Ivan Matetić Ronjgov u Rijeci (prof. Ivana Zobundžija), a potom nastavlja školovanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (prof. Marina Novak), gdje stječe diplomu 2005. Za vrijeme studija stipendistica je Grada Rijeke te ostvaruje zapažene nastupe i osvaja nagrade kao solistica i članica Akademskog duhačkog kvinteta. Dobitnica je Rektorove nagrade, nagrade Ivo Vuljević i treće nagrade na Europskom natjecanju mladih umjetnika. Za vrijeme zadnje godine studija paralelno studira i na priznatoj Musikkhoyskole u Oslu u klasi prof. Torkila Byea. Nakon diplome započinje s pedagoškim radom u Čakovcu i Vrbovcu, a ujedno upisuje Filozofski fakultet u Zagrebu na kojemu 2010. stječe diplomu prvostupnika sociologije. Od kraja 2010. zaposlena je kao profesorica flaute u Glazbenoj školi Ivana Zajca u Zagrebu. Osim pedagoškog rada intenzivno se bavi komornim muziciranjem te je od 2012.g. stalna članica

jedinog pierrot sastava u Hrvatskoj pod nazivom Glazbene staze, zatim članica tria Le Trio u sastavu Marija Lešaja, sopran i Iva Ljubičić, klavir, a od nedavno surađuje u duu s klaviristicom Anom Lucić. Tijekom dugogodišnjeg bavljenja klasičnom glazbom javlja se potreba za istraživanjem drugih vrsta glazbe te se upušta u eksperimentalnu glazbu u okviru festivala Ganz novi i Izlog suvremenog zvuka te sudjeluje u nekoliko rezidencija pod vodstvom renomiranih eksperimentalnih umjetnika u organizaciji Kulture promjene i Studentskog centra u Zagrebu. Od autorskih projekata ističe Kružionu za flautu i ostalo u kojem 2015.g. ostvaruje suradnju s multimedijalnim umjetnikom Bojanom Gagićem.

ABDUL-AZIZ HUSSEIN (1992.) diplomirao je klarinet na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Davorina Brozića, a usavršavao se na Conservatoire à rayonnement régional u Versaillesu u klasi Philippa Cupera. Glazbeno obrazovanje počeo je u Glazbenoj školi Zlatka Balokovića u Zaprešiću, a nastavio u Srednjoj glazbenoj školi Vatroslava Lisinskog u Zagrebu gdje maturira 2011. u razredu Bruna Philippa. Iste godine upisuje studij klarineta na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Milka Pravdića. Tijekom studija bio je na jednogodišnjoj razmjeni studenata na Akademiji za glasbo u Ljubljani u klasi Tadeja Keniga.

Dobitnik je sedam prvih nagrada na Hrvatskom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa od kojih su četiri na regionalnim, a tri na državnim natjecanjima. Godine 2010. sudjeluje na izboru predstavnika Hrvatske za Eurovizijsko natjecanje mladih glazbenika u Beču. Na Međunarodnom natjecanju Woodwind&Brass u Varaždinu 2015. godine osvaja prvo mjesto u najvišoj kategoriji klarinetista. Godine 2016. pobjednik je 5. natjecanja mladih glazbenih umjetnika Papandopulo. Za svoj je rad nagrađen Dekanovom nagradom, Nagradom HDS-a i priznanjima Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta Republike Hrvatske.

Redovno održava nastupe i predavanja u zemlji i inozemstvo od kojih izdvaja: Festival klarinetista na Kanarskim otocima u Španjolskoj, Glazbene večeri u Sv. Donatu, Osorske glazbene večeri, Muzički bienale Zagreb te solistički nastup uz pratnju Simfonijskog orkestrara Hrt-a s kojim

je 2016. godine praisveo originalno djelo Aarona Coplanda: Koncert za klarinet i gudački orkestar.

ANDRIJA ŠIMIĆ (Zagreb, 1991.) školovanje počinje 1998. i upisuje GU Elly Bašić u klasi prof. Dobrile Berković – Magdalenić. 2006. god. upisuje Klasičnu gimnaziju u Zagrebu, a isto tako nastavlja školovanje u GU Elly Bašić. 2010. je maturirao i iste godine upisuje Muzičku akademiju u Sarajevu u klasi prof. Yevgenya Xaviereffa kod kojeg je magistrirao 2015. i stekao zvanje magistra glazbenih umjetnosti.

Tijekom školovanja sudjelovao je na brojnim natjecanjima i osvojio brojne nagrade od kojih se ističu: I. Nagrada na Državnom natjecanju u Dubrovniku u disciplini orkestri 2007., I. nagrada na Državnom natjecanju u Opatiji u disciplini kvarteta 2008., II. nagrada na Državnom natjecanju u Opatiji u disciplini kvarteta 2009., II. nagrada na Federalnom natjecanju u Sarajevu u disciplini solo 2012., III. nagrada na međunarodnom natjecanju Davorin Jenko u Beogradu u disciplini tria 2013.

2013. i 2014. sudionik je festivala Muzika na Žici gdje je svirao u komornom orkestru pod vodstvom Violete Smailović Huart. Od 2012. do 2014. honorarno je svirao u Sarajevskoj filharmoniji. Isto tako, 2014. sudjeluje na Chamber music festivalu u Sarajevu gdje je pohađao radionicu Manhattan string kvarteta. Honorarno je svirao u Simfonijskom orkestru HRT-a, a od 2017. je član komornog sastava Trio roter igel. Iste godine pridružio se sastavu Glazbene staze.

Dugogodišnji je polaznik ljetne škole Uzmah pri čemu je pohađao tečajeve kod Nikole Ruževića, a ponajviše kod Gustava Tavaresa. Isto tako, imao je priliku pohađati majstorske radionice kod Davida Grigorian i Silvije Sondeckiene.

Od 2016. godine radi kao nastavnik violončela u GU Elly Bašić.

Organizator: Udruga Moj svijet

Pokrovitelji:

Grad Zagreb, Gradski ured za kulturu, međugradsku i međunarodnu suradnju i civilno društvo

HUZIP

www.glazbenestaze.com

Sljedeći koncert Ciklusa Glazbene staze:

17.12.2024., Mala dvorana Lisinski, u 20 sati

POULENC 125 – KLAVIR & PUHAČI

Cijena programske knjižice: 1 EUR